

[Axel Ivan Pedersen.]

skulle udnytte sin kvota. Men det er helt og fuldt op til den private byggesektor at udnytte loven og udnytte den på en måde, så ikke alene den målsætning, der er angivet for det kommende finansår, kan nås, men også således, at der først og fremmest bygges de boliger, for hvilke der er størst behov, boliger som kan betales af en relativ lav indtægt, boliger for familier med børn og boliger ikke mindst for ungdommen, som i stigende tal i de nærmest kommende år vil melde sig som boligtagere, og som allerede i dag som så mange andre, ikke mindst i de store byområder, har betydelige bolig-mæssige vanskeligheder til trods for et omfattende byggeri, der aldrig nogensinde har været så stort som i de sidste år, nemlig 31.600 færdigbyggede boliger i 1961 og ca. 34.000 i 1962 eller rundt regnet 50 pct. mere end for blot få år siden, men dog boliger som ikke alle fuldt ud har tilgodeset befolkningens behov og betalingsevne.

Som jeg indledningsvis sagde, er de foreslåede ændringer i lejeloven et led i helhedsløsningen og som sådan af begrænset omfang, og et sådant lovforslag vil vi derfor også være med til at gennemføre, selv om det ikke dækker alle de ønsker, vi har på dette lovgivningsområde. Jeg tænker her i høj grad på fremlejeproblemet. På dette område kan man vist roligt sige at der også finder en utiltalende spekulation sted, og er der en mulighed for i udvalgsarbejdet at nå frem til beskyttende foranstaltninger på dette felt til gavn for ungdommen, til gavn for enlige og for dem, der i øvrigt i dag udnyttes på grund af bolig mangelen, vil vi fra socialdemokratiets side hilse det med glæde.

Formanden: Jeg henstiller, at samtalerne begrænses til det mindst mulige.

Ib Thyregod: Lovforslaget om ændringer i lejeloven med indførelse af lejerestriktioner også for nybyggeri er betegnet som et led i den såkaldte helhedsløsning, selv om lovens virkninger ikke vil indtræde på nuværende tidspunkt. Det skal naturligvis ikke bestrides, at byggeriet som sådant er en vigtig side af den økonomiske virksomhed herhjemme. Alene investeringerne viser det. 45-50 pct. af vore faste inve-

steringer er i byggeri, boligbyggeri og forretningbyggeri. Det har da også vist sig, at byggeriet har været en fremdrivende kraft blandt årsagerne til inflationen i de senere år.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen spurgte under debatten i går vedrørende de første lovforslag under helhedsløsningen om byggeriets stilling inden for denne helhedsløsning. Det er vel naturligt netop at rejse dette spørgsmål her, hvor man søger at gennemføre et indkomst-, pris- og avancetop, og ikke at lade hele spørgsmålet om byggevirksomheden i det hele ligge, når man ved, at det først og fremmest er her de inflationsskabende faktorer har vist sig. Det er på dette område, det er vigtigst at sætte ind i den foreliggende situation, og jeg minder om, at vi i forbindelse med det forlig, som blev indgået sidste forår, lagde megen vægt på netop at gennemføre foranstaltninger med hensyn til byggeaktiviteten, navnlig for det offentlige byggeri, således at man på denne måde søgte ved siden af de andre foranstaltninger, der blev truffet, at bekæmpe inflationen.

Hvad angår selve lovforslaget, er det naturligt at spørge, om der her foreligger noget helt nyt og uventet. Hvis man ser på dagbladet Aktuelt i dag — hvis jeg må tillade mig et kort citat fra Aktuelts leder — så siges det:

„Ved lejelovsrevisionen i 1958 ophævede man kontrollen med husleje fastsættelsen i det private nybyggeri. Lejligheder taget i brug efter 1. april 1959 har været frit marked, og det kræver næppe lange forklaringer at bevise, hvorledes denne aftalefrihed har været en for stor fristelse for visse bygherrer.“

Man synes altså at gå ud fra, at der her gennemføres noget på et område, hvor der har været helt fri lejefastsættelse, men sådan er det ikke, og det fremgår også af bemærkningerne til lovforslaget, at der i forvejen findes bestemmelser, nemlig bestemmelserne i lejelovens § 27 og § 125, som netop er et værn for lejerne mod urimelig leje mod misforholdsleje. Efter § 27 er det sådan, at lejerne kan gå til boligretten og forlange lejen nedsat, og i § 125 kræves der end ikke, at man går til retten, men blot foretager en henvendelse til nævnet, så vil huslejenævnet tage sig af spørgsmålet og under-